

Andens fattigdom

Vik ej ur mitt hjärta
Hälsosamma smärta,
Andens fattigdom!
Säg mig mina brister,
Att jag aldrig mister
Nådens rikedom!

Vandringsman på jorden
Fatta djupt de orden:
Blott som arma små,
Nåden vi erfare.
Gud, den underbare,
Har beslutat så.

Blir du självbelåten,
Är du ren från stråten,
Som till livet bär.
Endast de elända
Söka och använda,
Vad oss givet är.

Milde Gud, bevara
Mig från denna fara:
Självrättfärdighet!
Men i Kristus giv mig
Tröst och kraft, och bliv mig
Du all salighet!

Att i trone salig
Ändock ha otalig
Brist och skröplighet,
Visst är det bedrövligt,
Men det är behövt,
Se sin uselhet.

Må jag alltid känna,
Hur jag uti denna
Intet alls förmår;
Men ej heller glömma
Jesu hjärta ömma,
Jesu blod och sår.

– C-O Rosenius 1843

© Pietisten 2025

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.
www.pietisten.com